

Que caiguin els murs

written by Pau Miserachs | 13 de novembre de 2019

Ja va sent hora que els partits espanyols, C's en particular i que tant parlava de ser liberal, acceptin que el mur o cinturó sanitari posat a Catalunya ha estat un error i els cal rectificar.

De fet tots els partits espanyols han perdut les eleccions a Catalunya i les han de tornar a perdre si en pocs mesos es convoquen eleccions catalanes per renovar la presidència de la Generalitat i part dels diputats actuals al Parlament de Catalunya.

Durant dos llargs anys, el Regne d'Espanya ha aixecat un mur polític al poble català quan és temps de diàleg i de cercar solucions viables.

El mur de fet el van començar a aixecar amb les estisorades parlamentàries a l'Estatut del 2006 votat pels catalans en referèndum., acabant per negar el 2010 el Tribunal Constitucional el fet nacional català en el context de la Constitució espanyola.

La democràcia però ha anat fent la seva feina malgrat les dinou vegades que l'Estat s'ha oposat a facilitar la celebració d'un referèndum d'autodeterminació a Catalunya i n'ha impedit l'aplicació dels resultats del primer d'octubre de 2017, considerat il·legal.

No hi ha res més democràtic que el vot lliure i responsable de la ciutadania. Aquest 10 de novembre de 2019 Catalunya, amb la victòria electoral dels partits independentistes, ha respost als seus dirigents empresonats i condemnats per sedició per defensar el compromís democràtic desobeint les prohibicions del govern espanyol i del Tribunal Constitucional.

La conquesta de les llibertats dels països oprimits, malgrat

l'ascens electoral dels ultraconservadors radicalment contraris al sobiranisme català, mostra que els murs de l'Estat tenen escletxes d'impossible reparació amb la persecució i la repressió contra els demòcrates catalans.

Els murs acaben per caure, com va passar a Berlín fa trenta anys. Són massa frustracions i mostres d'incomprensió i intransigència les que van destruint lentament els fonaments d'aquest mur que va contra l'evolució de la història contemporània, contra l'existència de Catalunya.

Catalunya ha optat per una revolució pacífica per acabar amb la paràlisi institucional creada amb l'actuació de l'Estat el 2014. El populisme de VOX ha aixecat bandera d'intransigència amb tot el que significa l'Espanya post franquista, pel seu afany de retorn al passat i silenciar el poble català.

Ens tocarà viure temps difícils encara. Però les pressions de les dretes i la ultradreta espanyola no poden arribar gaire lluny en una societat democràtica. El fet obliga a reaccionar a tota la ciutadania espanyola perquè podrien estar perdent el fil de la història i allunyant-se de la democràcia europea.

Superar aquesta situació és també un problema d'incultura i d'una mala educació política. La situació actual després de les eleccions del 10 novembre ens il·lustra de la persistència del mur ideològic envers Catalunya considerada l'enemiga de la pàtria Espanya.

La transició pactada entre Espanya i la minoria nacional catalana és de nou necessària per calmar els ànims, ja que els catalans s'han guanyat el dret a la llibertat en lloc de viure en la disparitat i l'enfrontament amb un Estat que no vol entendre Catalunya, i uns partits polítics que només busquen destruir harmonia i coexistència social a favor d'una hegemonia fracassada.